

Λόγος τοῦ Τρικούπη πρώτος,
δῆλος νούμεραι καὶ χρονικοῖς.

Μετὰ πολλῶν μηνῶν σιγὴν ἀνέρχομαι τὸ βῆμα
que τὸν προϋπολογισμὸν ἐνώπιον σας φέρω...
εἰς τὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ προβαίνω παραχρῆμα
que τὴν σοφὴν Κυβέρνησιν ἀπὸ ψυχῆς συγχαίρω,
διότι δὲν ἀπέκαμε νὰ μεριμνᾶ τοσοῦτον
περὶ τοῦ πῶς τὸν ἔθνικὸν νὰ ἑπαυξήσῃ πλοῦτον.

Ἐν πρώτοις ἡλαιτώθησαν τὰ ἔξοδα σπουδαίως,
ἀν que μεγάλα δίνεια ἐκάμαμεν ἐσχάτως·
ἄλλοι μως que τὰ ἔξοδα ηὗξήθησαν βεβαίως
qu' οἱ φόροι εἰσεπράχθησαν καθ' ὅλον μας τὸ κράτος.
Qu' ἀν ποσῶς δὲν ταραχθῇ τοῦ κόσμου η εἰρήνη,
τὸ νέον ἰσοζύγιον μετ' οὐ πολὺ θὰ γίνῃ.

Ἐπτὰ ἑκατομμύρια ἔκ τῶν οἰνοπνευμάτων,
ἀπὸ τὸν φόρον τοῦ καπνοῦ ἀκόμη ἄλλα τόσα,
δέκα ἑκατομμύρια ἔξι ἔθνικῶν ἀλάτων,
qu' ἀπὸ τοὺς φόρους τοὺς λοιποὺς δὲν ἐνθυμοῦμαι πόσα.
Qu' ἀν δὲν συνέβαινον κλοπαὶ διὰ λαθρεμπορίων,
θὰ εἶχομεν περίσσευμα ἔξι ἑκατομμυρίων.

Δύο que δύο τέσσαρα, τοία que τοία ἔξη,
δύος τὸ λάδι ϕυύριοι, que τοία εἰς τὸ ξύδι,
que τέλος πάντων ἐν μιᾷ σᾶς βεβαιόνω λέξει
πῶς καταργεῖται τάχιστα ὁ τρόπος· στὸ γρασίδι.
Ἐν τούτοις θὰ καταργηθοῦν οἱ φόροι τῶν ἀλάτων,
qu' ἵσως ἀπαγορεύσωμεν συπτάσεις Συνδικάτων.

Ἄλλ' δμως ἀν τὸ κράτος μας πολὺ δὲν ἀπησχόλει
ὁ πόλεμος τοῦ Καραλῆ καθὼς que τῶν Τραχώνων,
ἀν τότε δὲν ἀπέπλεον οἱ ἔθνικοι μας στόλοι
πρὸς ἔκπληξιν τῆς Δύσεως· τὴν γῆν τῶν Φαραώνων,
ἀν δὲν ἐπροβιβάζοντο Συνταγματάρχαι τόσοι,
ἀν qu' ὁ Vosseur δὲν ἥρχετο νὰ μᾶς διοργανώσῃ.

Ἄν η χολέρα ἔπαινε τὴν Δύσιν νὰ μαστίζῃ,
ἀν qu' εἰς τὸ Μεσολόγγιον τὸ προσφιλές ἀκόμα
πολλοὶ ἀσφράγιστον καπνὸν δὲν ἤθελον καπνίζῃ,
ἀν βουλευταὶ πρόσθιοντο que ἄλλοι εἰς τὸ κόμμα,
que ἀν βροχαὶ δὲν ἔβλαπτον καθόλου τὴν σταφίδα,
ἄλλην ἀντ' ἄλλης, ϕυύριοι, θὰ εἶχομεν πατρίδα.

Ἐν τούτοις μ' ὅλας τὰς φρικτὰς τφόντι δυστυχίας,
μ' ὅλην αὐτὴν τὴν ζήτησιν que σπάνιν τῶν χρημάτων
qu' ἔδω εἰς τὴν πρωτεύουσαν que εἰς τὰς ἑπαρχίας,
μὲ τόσην ἔλλειψιν νερῶν καθὼς que ἀποπάτων.
πρέπει βεβαίως ἔκαστος νὰ ευνομολογήσῃ
πῶς η Ἑλλὰς προώρισται νὰ ζήσῃ que θὰ ζήσῃ.

Τοῦ Ρωμαῖοῦ μας τὸ γραφεῖο—μέσα· στὸ τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη —καὶ ἀπὸ τοῦδε συνορεύει.
μὲ τῆς δρώμαις τῶν Χαυτείων—μ' ἓνα κάποιο Φαρμακεῖον,

Λόγος Δεληγιάννη.
ποῦ γὰρ δέκα κάνει

Μετὰ τὸν Πρόεδρον εὐθὺς ἀνέρχομαι τὸ βῆμα,
ἴνα τὸν λόγον του κι ἐγώ συντρίψω τμῆμα τμῆμα.
καὶ ἂν αὐτὸς κατέτριψεν ἔξι ὥρας ὀλοκλήρους,
θὰ κατατρίψω δώδεκα, οὖν ως εἰπεῖν, προχείρους,
καὶ ἀν αὐτοὺς χωρὶς νερὸν διηνεκῶς ἐλάλει,
σ' ἔμε πλησίον ἃς τεθῆ σομέδεις μιὰ φιάλη.

Τὸν κύριον Πρωθυπουργὸν δὲν θὰ ἀκολουθήσω,
καὶ εἰς τὸν λόγον μου γραμμήν ίδιαν θὰ χαράξω,
ἀφοῦ δὲ ήμερόνυκτα πέντε ἔξη διμιήσω,
ἔξηντλημένος, κεκμηκώς, κατάκοπος θ' ἀράξω.
Καὶ ἀν εἰς τὴν Κυβέρνησιν δὲν φέρω παραζάλην,
μετὰ τῶν ἡμετέρων μου ἀποχωρῶ καὶ πάλιν.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν μᾶς σύρει λεληθότως,
καὶ ἰσοζύγιον τολμᾶ ἔκ νέου νὰ προφέρῃ·
ἄλλα δὲν είναι ἐσχάτος, δὲν είναι οὔτ' ὁ πρῶτος,
διὸ ἐπαγγέλλεται συχνὰ καὶ γαυριᾶ καὶ χάρει.
Πλὴν δμως τοῦτον καὶ ἐγὼ μὲ τοὺς οὓς θὰ συγχρίνω,
καὶ τὰ φρικτὰ πορίσματα εἰ; τὴν βουλὴν ἀφίνω.

Τριάντα ἑξαδεύθησαν τὸ ἔβδομῆντα τρία·
(ζητωκραυγαὶ ἀκούονται ἀπὸ τὰ θεωρεῖα)
πενήντα, ἀν δὲν σφάλλωμαι, τὸ ἔβδομῆντα ἔξη...
(ἀπὸ τὰ πάλκα ἀντηχεὶ μία φωνὴ «Ἄς φέξη»)
δέκα δὲ μόνον στρογγυλὰ τὸ δγδοῖηντα ἔνα
(χειροκροτήματα πολλὰ καὶ ζήτω φρενιασμένα).

Τι πρῶτον, τί δὲ ὑστατὸν αὐτοῦ νὰ καταλέξω;
καὶ ποῖον δὲν παρέλυσεν ὑπηρεσίας κλάδον;
πόθεν ν' ἀρχίσω, πρὸς Θεοῦ, καὶ ποῦ νὰ ἀνατρέξω,
ἀφοῦ ἐσχάτως ἔπαινεν ἀκόμη καὶ τὸν Ράδον;
Ἄφοῦ κατεσπατάλησε τοὺς δημοσίους πόρους,
ἀφοῦ κατεπλημμύρησε τὸν κόσμον ἀπὸ φόρους;

Μὴ δὲν ἐδημιούργησε θέσεων μέγα πλῆθος;
μήπως δὲ Λεύκοβιτς σ' αὐτὸν ἀκόμη δὲν ἀνήκει;
μήπως δὲν ἔχει σύνθημα τὸ ἐπὶ λίθου λίθος;
μήπως δὲν θέλῃ Οὐγγρικὸν τὸ ἔθνος μας τουφλίκι;
μήπως κατώρθωσε ποτὲ τὸ μέλλον νὰ προΐη;
μήπως δὲν μᾶς ἐπρόδωσε; μήπως δὲν μᾶς προδίδει;

Υπὸ τοιούτον φοβερὸν τοῦ έθνους ὀλετῆρα
ἐκαταντήσαμεν οἰκτροὶ καὶ ἀθλοὶ ἐσχάτως.
ἄλλ' ἀν ἔμε Πρωθυπουργὸν ἐκάλυπτε πορφύρα,
ἄλλο ἀντ' ἄλλου σήμερον θὰ εἶχομεν τὸ κράτος.
Πλὴν φεῦ! ὑπὲ τας χειράς του ποσῶς δὲν είναι πλάνη
πῶς θ' ἀποθάνῃ η πατρίς, βεβαίως θ' ἀποθάνῃ.

Καφφενε τῶν «Ἐδ Φρονούντων» —νίκτα· μέρα συζητούντων,
μὲ μπακάληδες καμπόσους, —κατζαζήδες ἀλλους τόσους
μ' οὐρητήρια, σαντούρια —καὶ μᾶς μάνδρα μὲ γαλούρια.